

REMOUCHAMPS, Edward, geneesheer (Lier 1 juni 1858 - Gent 13 maart 1941).

Zoon van een Waalse vader (gelegenheidsdichter en toneelschrijver, een van de eerste leden van het Lierse Willemsfonds) en van een Vlaamse moeder. Vader van August Remouchamps. Edward Remouchamps studeerde aan het Antwerps atheneum en aan de Gentse universiteit. Hij schreef letterkundige bijdragen in de almanakken van 't Zal wel gaan en promoveerde in 1882 tot doctor in de geneeskunde. In de Gentse volksbuurten Kattenberg, Luizengevecht en Veergrep organiseerde hij, kosteloos, spreekuur en huisbezoeken. Jarenlang was hij afdelingschef interne geneeskunde in de Bijloke; door de armen en ouden van dagen werd hij er op de handen gedragen. Veel Gentse artsen, en van de meest geleerde, hadden hem als huisdokter. Ontdekte o.m. het larynxkrepiteren bij lijders aan longtuberculose (1904). Edward Remouchamps deed als eerste in ons land een onderzoek naar de oorzaken waarom „de Vlaamsche stam, meer dan de Waalsche, door tuberculose aangetast wordt”. Hij hield verschillende voordrachten voor het Willemsfonds en het Hooger Onderwijs voor het Volk en schreef voorlichtingsbrochures over longtering. Nam van hun ontstaan af (1897) deel aan de Vlaamsche Wetenschappelijke Congressen.

De betekenis van Remouchamps voor de V.B. ligt hierin dat hij, ofschoon van nature geen strijdbaar man, opvallend alle initiatieven van de strijdende flaminganten met zijn gezag en met zijn overal gewaardeerde persoonlijkheid heeft gesteund. In de wereld van de vrijzinnige flaminganten was hij een vooraanstaande figuur.

LITERATUUR: Archief van de familie Remouchamps; - P. van Oye, *In Memoriam Ed. Remouchamps*, in *Biologisch Jaarboek*, VIII (1941).

LEO ELAUT